

κιαστικήν τραγωδίαν. Ἡ Ἑλληνίς θέσποινα ἀντεπροσώπευσε καὶ ἐνεσάρκωσε τὴν Θεϊάν Πρόνοιαν. Ἀνύψωσε τὴν ἑλληνικήν φιλανθρωπίαν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ ἐτίμησε περιφανῶς τὸ ἐθνικὸν ὄνομα.

Ἄς εἶνε τρισευλογημένον καὶ ἀθάνατον τὸ ἰδικόν της!

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ

Ἐκ τῶν «Κινηματογράφον» τοῦ 1909]

Στῆς ἀκακίης

ΠΡΟΣ χάριν τῆς κυκλοφορίας
τῶν εὐγενῶν μας τῶν ποδῶν
ἐκόψαμεν τὰς ἀκακίας
εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὁδόν.

Ἦσαν ἢ δόλιες ἀκακίης
κι' ἐθεωροῦντο περιτταί·
ἂν ἦτανε κι' αὐτὲς κακίης,
δὲν θὰ τὰς κόβαμε ποτέ.

Εἰς τοὺς «ἀνωφελεῖς»

Τὸ χρῆμα, ποῦσῶζε τὸν τόπον
ἀπ' τὸ κακὸ τῶν ἐλωδῶν
καὶ τῶν «ἀνωφελῶν» κωνόπων,
ἔλαβεν ἄλλην τὴν ὁδόν.

Ποῦ βλέπετε τὸ σφάλμα νᾶνε,
καὶ λόγος γίνεται πολὺς;
Μήπως κι' αὐτοὶ ποῦ θὰ τὸ φᾶνε
δὲν εἶνε τάχα ἀνωφελεῖς;

Ἡ μαργαρίνη

Κατηγοροῦν τὴν μαργαρίνη
καὶ λέν πολλὰ ποῦ ν' ἀπορῆς,
πῶς ὅποιος τῇ γενθῆ θὰ γίνῃ
χονδροὺς σὰν κῆτος καὶ βαρὺς.

Γιατί παραπονεῖσθε; μήπως
ὅταν θελήσης δὲν ἔμπορεῖς
νᾶσαι βαρὺς, νᾶχης καὶ λίπος,
καὶ νᾶσαι καὶ... λιποβαρής;

ΠΟΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ